

2. Дунас Т.О. Прокурор у цивільному процесі України: сутність, завдання, повноваження: [навч. та наук.-практ. посіб.] / Т.О. Дунас, М.В. Руденко. – Х.: Харків юридичний, 2006. – 173 с.

3. Косюта М.В. Прокурорська система України в умовах демократичного суспільства: моногр. – Одеса: Юридична література, 2002. – 376 с.

ПИТАННЯ РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ УКРАЇНИ

Гаврилюк Людмила Володимирівна, старший науковий співробітник ДНДІ МВС України

Політико-правові реалії в державі говорять про те, що в Україні назріла необхідність нових підходів до визначення місця і ролі системи правоохоронних органів, переосмислення принципів її організації та діяльності.

Варто зазначити, що на сьогодні в Україні не існує вичерпного переліку та законодавчо закріпленого поняття системи правоохоронних органів. У чинній Конституції України це поняття вживається лише раз - у ч.3 ст. 17. У ст. 2 Закону України «Про державний захист працівників суду та правоохоронних органів» перелік правоохоронних органів України визначений не достатньо чітко.

Громадяни в Україні, як і у всьому світі, під правоохоронними органами розуміють саме ті, які повинні здійснювати повсякденний захист їх прав, свобод та інтересів від злочинних посягань і з працівниками яких їм найчастіше доводиться стикатися у повсякденному житті.

З огляду на викладене, процес реформування системи правоохоронних органів України слід розпочинати з визначень поняття правоохоронної діяльності, переліку та системи правоохоронних органів.

Значна увага проблемі перебування системи правоохоронних органів України приділяється керівництвом держави. Прикладом цього є Укази Президента України від 9 грудня 2010 року №1085/2010 «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади»; від 24 грудня 2010 року №1999/2010 «Деякі питання організації роботи міністерств, інших центральних органів виконавчої влади»; від 12 січня 2011 року №24/2011 «Про план заходів із виконання обов'язків та зобов'язань України, що впливають з її членства в Раді Європи»; від 6 квітня 2012 року №252/2012 «Про Комітет з питання реформування правоохоронних органів», яким затверджено Положення про Комітет з питань реформування правоохоронних органів. Серед основних і пріоритетних завдань вказаного Комітету у відповідності до Положення є підготовка, з урахуванням загальноновизначених міжнародних норм і стандартів, пропозицій щодо вдосконалення та оптимізації системи правоохоронних органів України, структури і чисельності, організації діяльності таких органів, усунення дублювання повноважень, чіткого визначення та розмежування їх компетенції.

Вищезгадані нормативно-правові акти мають стати відповідною базою для ефективного проведення реформування системи правоохоронних органів України.

Відповідно, на сьогоднішній день в Україні відбувається розробка та формування нової Концепції реформування правоохоронних органів, відповідно до якої мають бути оновлені їх завдання та функції, структура та повноваження. Причому, кожна із функцій, які мають бути визначені у процесі реформування для правоохоронних органів держави, має конкретизуватися у функціях їх окремих структурних підсистем.

Варто зауважити, що механізм реформування правоохоронних органів – це складний процес зі своїми нормативно-правовими закономірностями та

послідовними етапами. Специфічна сфера діяльності цих органів вимагає обережного ставлення до регулювання правового поля їх діяльності. Усяка поспішність у цьому процесі може призвести до виникнення ризику не контрольованості оперативної обстановки в державі, зниження ефективності протидії злочинності, втрати кваліфікованих кадрів тощо.

Тому, однією із головних передумов успішного реформування системи правоохоронних органів має стати створення необхідної законодавчої та нормативно-правової бази. При цьому, мають бути враховані положення Конституції України та чинного законодавства, а також вітчизняний та позитивний міжнародний досвід.

Концепція реформування правоохоронних органів має бути направлена на: визначення та оптимізацію структури правоохоронних органів, їх чисельності, фінансового, матеріально-технічного, організаційно-правового та кадрового забезпечення;

розмежування завдань та функцій структурних одиниць системи правоохоронних органів, усунення дублювання їх повноважень.

Основними результатами реалізації Концепції реформування правоохоронних органів повинні стати:

підвищення ефективності діяльності системи правоохоронних органів України по забезпеченню виконання поставлених завдань;

забезпечення законності в діяльності працівників правоохоронних органів України;

підвищення рівня довіри населення до правоохоронних органів;

створення найбільш оптимальної моделі системи правоохоронних органів, яка здатна забезпечити охорону прав, свобод і законних інтересів особи та держави;

вдосконалення нормативно-правової бази діяльності правоохоронних органів, яка б відповідала міжнародним і, перш за все, європейським нормам, забезпечувала виконання в повному обсязі всіх функцій, покладених на систему правоохоронних органів України;

визначення місця та ролі правоохоронних органів у правовому механізмі держави;

забезпечення сталого функціонування правоохоронних органів.

ЩОДО АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКСПОРТНОЇ БЕЗПЕКИ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Дабіжук Віктор Іванович, здобувач кафедри адміністративного права Одеського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник: доктор юридичних наук, професор, вчений секретар НАВС *Користін О.Є.*

Під час реалізації забезпечення експортної безпеки суб'єктів господарської діяльності постає чимало проблем.

Перешкодами в забезпеченні експортної безпеки суб'єктів господарської діяльності є залежність експортних операцій від системи управління зовнішньоекономічними зв'язками, надмірно високі митні тарифи, посилений валютний контроль із боку держави та ряд нетарифних бар'єрів, надмірне державне регулювання стандартизації безпеки та якості, слабка бюджетна ефективність, яка характеризує реалізацію експорту на зовнішньому ринку та низька ефективність і недосконалість методів експортування експорту товарів.

Крім того, не існує й цілісної державної концепції з питань забезпечення експортної безпеки суб'єктів господарської діяльності, здатної забезпечити повне використання наявного потенціалу, протидіяти загрозам, підтримувати стан економічної безпеки, а також експортної